

**SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA**  
**Pf.III.20.049/2011/5. szám**

**A M A G Y A R K Ö Z T Á R S A S Á G N E V É B E N !**

A Szegedi Ítéltábla dr. Szirtesi Zsuzsanna ügyvéd által képviselt **I.rendű felperes neve (címe)** szám alatti lakos I. rendű és **II.rendű felperes neve (címe)** szám alatti lakos II. rendű felpereseknek, - **(jogtanácsos neve)** által képviselt **I.rendű alperes neve (címe)** I. rendű, Tumbászné dr. Mák Gyöngyi ügyvéd által képviselt **II.rendű alperes neve (címe)** szám alatti lakos II. rendű és **III.rendű alperes neve (címe)** szám alatti lakos III. rendű alperes ellen kártérítés iránt indított perében a Csongrád Megyei Bíróság 2010. november 25. napján kelt 7.P.21.856/2010/15. sorszámú kijavított részítélete ellen az I. és II. rendű felperes részéről 18. és 22. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta az alábbi

**Í T É L E T E T :**

Az elsőfokú bíróság kijavított részítéletét **helybenhagyja.**

Kötelezi az I. rendű felperest, hogy 15 nap alatt külön-külön fizessen meg a II. és III. rendű alpereseknek 100.000,-100.000,-(Egyszázezer-Egyszázezer) Ft másodfokú perköltséget.

Kötelezi a II. rendű felperest, hogy 15 nap alatt külön-külön fizessen meg a II. és III. rendű alperesnek 100.000,-100.000,-(Egyszázezer-Egyszázezer) Ft másodfokú perköltséget.

A le nem rótt fellebbezési eljárási illetékből az I. rendű felperes 480.000,-(Négyszáznyolcvanezer) Ft-ot, a II. rendű felperes 480.000,-(Négyszáznyolcvanezer) Ft-ot köteles külön felhívásra az államnak megtéríteni.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

**I N D O K O L Á S :**

A II. rendű felperes a **(S)** nevű újságban hirdetéseket tett közzé, hogy jóslás, jövőmondás szolgáltatást nyújt és szükség esetén házhoz megy. Az egyik hirdetésre megkereste **(személy 1)** és a segítségét kérte. A telefonon történt időpont egyeztetést követően a felperesek felkeresték és miközben a II. rendű

felperes jószolt, az I. rendű felperes a lakás másik részében, illetve azon kívül tartózkodott. Másnap **(személy 1)** feljelentést tett a felperesekkel szemben a **(helység 1 neve)**-i Rendőrkapitányságon vagyon elleni bűncselekmény miatt. A **(helység 1 neve)**-i Városi Bíróság 2007. június 26. napján 7.Bny.80/2007/2. sorszámú végzésével elrendelte előzetes letartóztatásukat. A Bács-Kiskun Megyei Bíróság 2007. július 6. napján 1.Bnf.279/2007/2. sorszámú végzésével az elsőfokú bíróság végzését megváltoztatta és a felperesekkel szemben alkalmazott kényszerintézkedést megszüntette. A büntető eljárásról az I. rendű alperes kiadásában megjelenő **(Z)** című hetilap 2007. július 18-i lapszámában számolt be egy újságíró. A címlapon (...) címszavak utalnak a lap 4-6. oldalán közölt cikkeire. Az írás szerzője megszólaltatta a sértettet, aki elmondta milyen körülmények között került sor a II. rendű felperes megkeresésére, a szerelmi rontást levevő szeánszra. Állítása szerint az I. és II. rendű felperesek a jóslás tevékenysége közben eltulajdonították értéktárgyait, így 400.000,-Ft készpénzt és mintegy 5.000.000,-Ft értékű takaréklevelet. Az írás további részében az eljárásban részvevő nyomozó és vádhatóság képviselőiként nyilatkoztak a II. és III. rendű alperesek a következőképpen:

„Mire a rendőrök kiértek és szóltak a járőröknek, zárják a város útjait, a csaló jós és társa eltűntek. A lakásban és udvaron álló autón tisztán látszottak a kutatás nyomai. A tolvaj először az iratok között kereste a pénzt, majd amikor nem találta bement a lakásba. Összeszokott párosról van szó, akik menetrend szerint készítik elő a szembeecsúszós, figyelemelterelő mutatványt - rekonstruálta a bűncselekményt **(II.rendű alperes)** alezredes, a **(helység 1 neve)**i Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztályának vezetője. ...” A folytatásban ...”Keresik azokat, akiknél a jósnő, **(személy 2)** megjelent. Néhány áldozat már jelentkezett, ám egyenlőre nem tettek feljelentést. A **(helység 1 neve)**i Városi Bíróság helyt adott a páros előzetes letartóztatásba helyezésére vonatkozó, a nyomozók által kezdeményezett ügyészi indítványnak, de a megyei bíróság másként döntött, a jósnő és férje szabadon távozhatott.

A cikk további részlete: ...„Szerintünk minden jel arra mutat, hogy a gyanúsítottak folytatólagosan, üzletszerűen követnek el hasonló bűncselekményeket, ám a megyei bíróság álláspontja az, hogy nem áll fenn a bűnismétlés, elrejtőzés vagy a tanúk befolyásolásának veszélye -, magyarázta **(III.rendű alperes)** **(helység 1 neve)** vezető ügyésze. A cikk szövegében elhelyezésre került a II. és III. rendű alperes képmása, mellette magyarázó szöveggént: „**(III.rendű alperes)** ügyész és **(II.rendű alperes)** alezredes szerint egyértelmű, hogy sorozatos bűncselekményről van szó”.

A szerző a lap 3. oldalán (...) címmel is publicisztikát közölt a jelenségről.

A **(helység 1 neve)**i Városi Bíróság a 2009. október 27. napján jogerőre emelkedett 8.B.502/2007/13. sorszámú ítéletével bizonyítottság hiányában a felpereseket az ellenük emelt vád alól felmentette.

Az I. és II. rendű felperesek módosított keresetükben külön-külön kérték kötelezni az I. rendű alperest 14.000.000,-14.000.000,-Ft, a II. rendű alperest 4.000.000,-4.000.000,-Ft, a III. rendű alperest 4.000.000,-4.000.000,-Ft nem vagyoni kártérítés megfizetésére. Előadták, hogy az I. rendű alperes kiadásában megjelent **(Z)** című magazinban közreadott nyilatkozatok megsértették a jó hírnévhez fűződő jogukat, a rendelkezésre álló bizonyítékok ellenére sorozat bűnelkövetőként tüntették fel őket. A

nyilatkozat közzétételekor az alperesek tudomással bírtak arról, hogy a másodfokú bíróság az előzetes letartóztatást megszüntette és a vád tárgyává tett cselekményt másként minősítette. A cikk hatására az I. rendű felperes politikai pályafutása kettétört, az emberek elfordultak tőle, és a II. rendű felperes nem végezheti jóslási tevékenységét. Családtagjaik **(helység 2 neve)**-ről elmenekültek. Nem kapnak munkát és jövedelemszerző tevékenységet nem folytathatnak.

Az alperesek a kereset elutasítását kérték. A II. és III. rendű alperesek érdemi védekezése szerint az I. rendű alperes újságírója hivatali minőségükben kereste meg őket nyilatkozattétel céljából és tárgyszerű tájékoztatást adtak a büntető eljárás menetéről, az addig feltárt adatokról és a bírósági döntésekről. A nyilatkozatok tényszerű adatokon alapultak, amelyeket az újságíró átszerkesztett, míg a képmások melletti szöveg nem tőlük származik.

Az elsőfokú bíróság kijavított részítéletével az I. és II. rendű felpereseknek a II. és III. rendű alperesekkel szembeni keresetét elutasította. Indokolásában rámutatott arra, hogy a jogi személyek, intézmények a jogszabályok szerinti feladataik ellátásakor nem a törvényes képviselőik közvetítésével kerülnek kapcsolatba más személyekkel, hanem a feladatokat ténylegesen realizáló természetes személyek magatartása folytán. A jogi személy feladat- és hatáskörében, illetve tevékenységi körében eljáró természetes személy magatartása a jogi személy eljárásának minősül, így az eljárás során okozott károkért vagy a személyhez fűződő jogsértésért a harmadik személlyel szemben a jogi személy tartozik felelősséggel. A sérelmet szenvedett nem dönthet arról, hogy igényét magával az elkövető személlyel vagy a jogi személlyel szemben érvényesíti. Egyértelműen bizonyított, hogy a II. rendű alperes a **(helység 1 neve)**i Városi Rendőrkapitányság, a III. rendű alperes a **(helység 1 neve)**i Városi Ügyészség nevében tett nyilatkozatot a büntető eljárás során a nyomozó és vádhatóság tudomására jutott tényekről, információkról. A II. rendű alperes, mint rendőrtisztviselő a rendőrhatalóság, a III. rendű alperes, mint vezető ügyész az ügyészi szerv működésével, feladata ellátásával összefüggő tevékenységi körben jártak el. A felperesek a személyhez fűződő jogaik sérelme miatt érvényesített kártérítési igényüket csak a jogi személyiséggel rendelkező rendőri, ügyészi szervvel szemben terjeszthetik elő.

Az elsőfokú kijavított részítélet ellen az I. és II. rendű felperesek fellebbezéssel éltek, elsődlegesen annak hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróságnak az eljárás folytatására, új határozat hozatalára utasítását, míg másodlagosan az elsőfokú kijavított részítélet keresetük szerinti megváltoztatását kérték. Előadásuk szerint a II. és III. rendű alperessel szemben előterjesztett nem vagyoni kárigény alapja a **(helység 1 neve)**i Városi Bíróság előtt 8.B.502/2007. szám alatt folyamatban volt büntető eljárás. Annak ténybeli megállapításához, hogy a II. és III. rendű alperesek a büntető ügyben magánszemélyként vagy a rendőrség, illetve az ügyészség nevében nyilatkoztak, nélkülözhetetlen a büntető ügy iratainak ismerete. Ezen iratok tartalmazzák a teljes nyomozati anyagot, amelyből kitűnik milyen ismeretekkel

rendelkezhetek a II. és III. rendű alperesek. Amennyiben az újságban közölt nyilatkozat megtételének időpontjában a büntető eljárás során eltérő adatok váltak ismertté, akkor egyértelműen megállapítható, hogy az alperesek magánszemélyként, a saját véleményüket adták elő, még akkor is, ha a nyilatkozataikat többes szám egyes személyben tették meg. Az elsőfokú bíróság a 2010. október 21. napján megtartott tárgyaláson rendelkezett a büntető iratok beszerzéséről, azonban az iratok bevárása nélkül hozott határozatot. Hangsúlyozták, hogy a II. és III. rendű alperes nem voltak munkáltatójuk sajtóreferensei sem.

A II. és III. rendű alperesek fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult.

A fellebbezés **megalapozatlan.**

Az elsőfokú bíróság a tényállást a peradatok alapján helyesen állapította meg, abból levont jogi következtetése megfelel az irányadó jogszabályoknak, érdemi döntése helytálló és az ítélet tábla határozatának indokolásával egyetért. A felperesek fellebbezésükben nem jelöltek meg olyan releváns tény vagy körülményt, amelyet az elsőfokú bíróság a jogvita eldöntése kapcsán nem értékelt, az anyagi és eljárási jogszabályok megsértése nem állapítható meg, ezért az ítélet tábla az elsőfokú bíróság kijavított részítéletét a Pp. 254. § (3) bekezdése alapján a Pp. 253. § (2) bekezdésére utalva, annak helyes indokai szerint helybenhagyta.

Az elsőfokú bíróság megalapozottan hivatkozott arra, hogy a jogi személy jogszabályon alapuló tevékenysége során okszerű eljárása körében elkövetett személyiségi jogsértése esetén a jogkövetkezmények a jogi személlyel szemben érvényesíthetők. A II. és III. rendű alperesek a felperesekkel szemben folyamatban lévő büntető eljárásról nyilatkoztak a nyomozás adatai alapján. Ismertették továbbá az eljárás azon részecskéit, amely szerint a helyi bíróság az előzetes letartóztatásokat elrendelte, de a megyei bíróság a végzést megváltoztatta és a szabadság elvonással járó kényszerintézkedést megszüntette. Az elsőfokú bíróság döntéséhez a büntető iratok beszerzésére nem volt szükség, ugyanis nem ennek tartalma dönti el, hogy a II. és III. rendű alperesek elsődlegesen magánszemélyként vagy a jogi személyek nevében nyilatkoztak-e. Az ügy mikénti elbírálása szempontjából közömbös, volt-e engedélyük az újságíró felé ilyen nyilatkozat tételére. Ez a körülmény a jogi személyek, illetve a II. és III. rendű alperesek belső jogviszonyát érintheti, az engedély hiánya fegyelmi vétség alapját képezheti.

Az elsőfokú bíróság helytállóan mutatott rá arra, hogy a jogi személy tevékenységi körében eljáró természetes személy olyan jogellenes magatartása, amely mások személyhez fűződő jogát sérti, a jogi személy magatartásának minősül, és a sérelmet szenvedett az objektív jogkövetkezményeket és a kártérítési igényét csupán a jogi személlyel szemben érvényesítheti. A II. és III. rendű alperesek tevékenysége a felperesek által állított egész károkozás folyamatában a rendőrség és az ügyészség működéséhez kapcsolódott.

**Pf.III.20.049/2011/5. szám**

Az I. és II. rendű felperesek az eredménytelen fellebbezés következményeként külön-külön kötelesek megtéríteni a II. és III. rendű alperesek másodfokú eljárásban felmerült költségét a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján. Az alperesi képviselő bejelentette, 2011. január 1. napjától alanyi ÁFA-mentességben részesül. Erre is figyelemmel a II. és III. rendű alperesek jogi képviselőjével felmerült költség megállapítására a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (5) bekezdésének alkalmazásával került sor. A fellebbezési eljárás pertárgyértéke az I. és II. rendű felperesek keresete szerint személyenként 8.000.000,-Ft, amely után az 1990. évi XCIII. törvény 62. § (1) bekezdés f) pontja alapján alkalmazandó 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése, 15. § (1) és (2) bekezdése alapján kötelesek a tárgyi illetékfeljegyzési jogra tekintettel a feljegyzett fellebbezési illeték viselésére.

S z e g e d, 2011. április hó 11. napján

|                               |                          |                      |
|-------------------------------|--------------------------|----------------------|
| Dr. Kissné dr. Koch Ágnes sk. | Dr. Rakita Zsuzsanna sk. | Dr. Kasza Ferenc sk. |
| a tanács elnöke               | előadó bíró              | táblabíró            |

**SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA**  
**Pf.III.20.294/2011/3. szám**

**A M A G Y A R K Ö Z T Á R S A S Á G N E V É B E N !**

A Szegedi Ítéltábla dr. Szirtesi Zsuzsanna ügyvéd által képviselt **I.rendű felperes neve (címe)** szám alatti lakos I. rendű és **II.rendű felperes neve (címe)** szám alatti lakos II. rendű felpereseknek, - **(jogtanácsos neve,címe)** által képviselt **I.rendű alperes neve (címe)** szám alatti székhelyű I. rendű alperes ellen személyhez fűződő jog megsértése iránt indított perében - amelyhez a Csongrád Megyei Bíróság egyesítette a P.21.857/2010. és P.21.858/2010. szám alatti peres eljárásokat - a Csongrád Megyei Bíróság 2011. január 27. napján kelt 7.P.21.856/2010/24. sorszámú ítélete ellen az I. és II. rendű felperes részéről 25. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta az alábbi

## Í T É L E T E T :

Az elsőfokú bíróság ítéletét **helybenhagyja**.

Kötelezi az I. és II. rendű felpereseket, hogy 15 napon belül fizessenek meg az alperesnek külön-külön 125.000,-125.000,-(Egyszázhuszonötezer-Egyszázhuszonötezer) Ft másodfokú perköltséget.

Kötelesek az I. és II. rendű felperesek megfizetni külön-külön a le nem rótt 840.000,-840.000,-(Nyolcszáznegyvenezer-Nyolcszáznegyvenezer) Ft másodfokú eljárási illetéket külön felhívásra az államnak.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

## I N D O K O L Á S :

A felperesek a velük szemben lopás büntette és magánokirattal való visszaélés vétsége miatt folyamatban volt eljárásban 2007. június 26. napjától július 6. napjáig előzetes letartóztatásban voltak, majd a büntető eljárásban szabadlábon védekeztek. A **(helység 1 neve)**i Városi Bíróság 8.B.502/2007/13. sorszámú ítéletével a felpereseket az ellenük emelt vád alól bizonyítottság hiányában felmentette, az ítélet fellebbezés hiányában 2009. október 27. napján jogerőre emelkedett.

A felpereseket érintő büntető eljárásról az I. rendű alperes kiadásában megjelenő **(Z)** című hetilap 2007. július 18-i lapszámában a címlapon (...) címmel közölt írást. A szerző megszólaltatta a sértettet, aki elmondta, a II. rendű felperes jóslás kapcsán kereste fel **(helység 1 neve)**i lakásában és eközben eltűnt a tárcája a benne lévő 400.000,-Ft-tal, valamint több, mint 5.000.000,-Ft értékű takaréklevele. Visszaemlékezett arra, hogy amíg a jósnő utasítására csukva volt a szeme, érezte, hogy valaki van még a szobában. Amikor észrevette, hogy kifosztották, meg akarta ragadni a jósnő karját, de az már futott kifelé és

ekkor dulakodni kezdtek. A nagy hangzavarra megjelent az asszony társa (I. rendű felperes), aki addig elvileg az utcán várakozott, de nagy valószínűséggel ő volt a tolvaj. A túlerővel szemben a sértett nem mert mást tenni, mint telefonon hívta a rendőrséget. A cikk további részében az eljárásban részt vevő nyomozó- és vádhatóság képviselői nyilatkoztak. A lap 3. oldala tartalmazza, **(személy 3)** ügyész és **(személy 4)** alezredes (korábban II. és III. rendű alperesek) előadását, amely szerint „egyértelmű, hogy sorozatos bűncselekményről” van szó. A hetilap a II. rendű felperes fényképét közzétette, amelynek felirata: a rendőrség kéri, aki felismeri a jósnőt, illetve akit megkárosított, jelentkezzen a **(helység 1 neve)**i zsaruknál. A cikk 6. oldala tartalmazza „keresik azokat, akiknél a jósnő, **(személy 2)** megjelent”. Ezenkívül **(személy 5)** újságíró ugyanezen lapszám 3. oldalán közölt publicisztikájában általánosságban foglalkozik az asztrológia, sorselemzés jelenségével és az ezt a szolgáltatást igénybe vevők helyzetét kihasználó személyekkel. A cikk értelmében a lényeg, hogy minél több bankó maradjon a jósnál és ha nem megy magától a dolog, jönnek a segítők, macskaléptű tolvajok, akik míg a társuk boszorkányos cirkusszal eltereli az áldozat figyelmét, megszabadítják a pénzétől.

A Szegedi Ítéltábla Pf.III.20.049/2011/5. sorszámú ítéletével helybenhagyta a Csongrád Megyei Bíróság 2010. november 25. napján kelt 7.P.21.856/2010/15. sorszámú, a felpereseknek a II. és III. rendű alperesekkel szemben előterjesztett keresetét elutasító részítéletét.

Az I. és II. rendű felperesek módosított keresetükben az I. rendű alperest személyenként 14.000.000,-14.000.000,-Ft nem vagyoni kár megfizetésére kérték kötelezni. Előadásuk szerint az I. rendű alperes által kiadott **(Z)** című hetilap 29. számában az újságíró a folyamatban lévő büntető eljárás ellenére sorozatelkövetőként állította be őket, az ártatlanság vélelmére tekintet nélkül tényként közölte, bűncselekményt követtek el és a II. rendű felperes engedélye nélkül közzétett fényképfelvétel alapján azonosíthatóvá váltak. A II. rendű felperest **(II.rendű felperes neve helyesen)** helyett **(személy 2)** néven tüntette fel a hetilap. A (...) című írásban a szerző valótlanul állította róluk, hogy macskaléptű tolvajok, akik, amíg társuk boszorkányos cirkusszal eltereli a figyelmet, az áldozatokat megszabadítják a pénzétől. A nem vagyoni kártérítés iránti igény indokaként előadták, hogy az ellenük folyamatban volt büntető eljárással, valamint az alperes magatartásával összefüggésben, korábbi életük gyökeresen megváltozott, a vállalkozásaik tönkrementek és az I. rendű felperes a politikai és gazdasági életből kizorult, a II.

### **Pf.III.20.294/2011/3. szám**

rendű felperes sem tudta korábbi divatáru kereskedelmi és jóslási tevékenységét folytatni. Gyermekeiket is hátrány érte a szülőkről közölt tudósítás miatt.

Az I. rendű alperes a kereset elutasítását kérte. Érdemi védekezésében kifejtette, a címlapon jelzett újságcikk a felperesek ellen folyamatban lévő nyomozás sikeres befejezése érdekében született. A súlyos bűncselekmény miatt büntető eljárás alatt álló személyről készült képmás nyomós közérdekből vagy méltánylást érdemlő

magánérdekből, a hatóság engedélyével felhasználható. A nyomozás 6.000.000,-Ft értékre elkövetett lopás, valamint üzletszerűen elkövetett egyéb bűncselekmények miatt folyt, ezért jogszerűen adták közre a II. rendű felperes képmását. A személy- és tárgykörözésről szóló törvény rendelkezései biztosították a hatóság számára a bűncselekmény elkövetésével gyanúsított személy nevének, képmásának, azonosító adatainak nyilvánosságra hozatalát. A felperesek felmentése nem adhat alapot a kártérítési felelősség megállapítására. A lap 3. oldalán közzétett (...) című írás publicisztika, amely konkrétan nem a felperesek személyére vonatkozik, hanem egy jelenséget kívánt megvilágítani.

Az elsőfokú bíróság ítéletével az I. és II. rendű felpereseknek az I. rendű alperessel szemben előterjesztett keresetét elutasította. Kötelezte a felpereseket külön-külön 300.000,-300.000,-Ft elsőfokú perköltség megfizetésére. Kötelezte továbbá az I. és II. rendű felpereseket külön-külön a le nem rótt 840.000,-840.000,-Ft eljárási illeték megtérítésére. Indokolása szerint valamely hatóság előtti eljárás kezdeményezése, a büntető feljelentés megtétele önmagában nem valósítja meg a személyiségi jogsértést. A büntető eljárás során tett nyilatkozatok, tanúvallomások esetében „immunitást” biztosít a nyilatkozattevő számára azon jogelv alapján, hogy az ilyen nyilatkozatok akkor sem alkalmasak a személyhez fűződő jogok megsértésének megállapítására, ha utóbb e kijelentések a bizonyítási eljárás tükrében minősülnek valótlannak. A sértetti nyilatkozatok immunitásának hatálya kiterjed az I. rendű alperesre, azok közreadásával nem követett el jogsértést. A sajtószerv ugyanis nem kötelezhető arra, hogy a rendőrség által tartott tájékoztatón elhangzott tényállítások valóságtartalmát ellenőrizze. Az I. rendű alperes a büntető eljárás nyomozati szakaszáról a tájékoztatásra illetékes személyek (korábban II. és III. rendű alperesek) nyilatkozatai alapján adott közre tényállításokat, abban pontosan feltüntette az eljárás állását, az ügyészség és a nyomozó hatóság álláspontját és az ezzel ellentétes tartalmú bírói határozatot. Tévesen adta közre a korábban II. és III. rendű alperesek felperesi cselekmény minősítésére vonatkozó közlését, azonban ez a valótlán tartalmú állítás a cikk teljes szövegkörnyezetét figyelembe véve a felperesek személyét érintő olyan közömbös pontatlanság, amely szintén nem alapozza meg a jogsértést. A II. rendű felperes képmásának megjelentetése nem minősül a képmáshoz fűződő jog megsértésének. A (...) című írás műfaja glossza, azaz rövid, csattanós, ironikus hangvételű publicisztika, amely írójának személyességével próbál eljutni az olvasóhoz. Az írásmű a büntető eljárás apropóján azonban attól elvonatkoztatva általánosságban kívánt rávilágítani egy problémakörre

-4-

és ezzel kapcsolatban fejtette ki az írója a véleményét, összegezõ megállapításait. A felperesek személyét nem említette, az olvasók figyelmét a negatív jelenségre kívánta felhívni. Az a vélemény, értékítélet, bírálat, amely nem sértõ, bántó, egyébként sem valósít meg jogsértést. A bíróság tájékoztatása ellenére a felperesek a személyiségi jog megsértésébõl eredõen állított hátrány bekövetkeztére bizonyítási indítványt nem terjesztettek elõ.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az I. és II. rendű felperesek terjesztettek elő fellebbezést, amelyet utóbb kiegészítettek. Fellebbezési kérelmük az elsőfokú ítéletnek a módosított kereseti kérelmük szerinti megváltoztatására irányult. Érvelésük szerint az elsőfokú

bíróság a rendelkezésre álló tényadatokból helytelen jogkövetkeztetésre jutott. A sértett megjelentetett nyilatkozata nem egyezik meg a feljelentésben és a büntető eljárás során tett tanúvallomásában foglaltakkal. A nyomozati iratok között feljelentés egyáltalán nem található, az eljárás rendőri jelentés alapján indult, amely más tényállási elemeket tartalmaz. A sértett a 2007. június 23. napján és június 25. napján jegyzőkönyvbe foglalt vallomásában előadta, hogy tényleges kára 310.000,-Ft. Ezzel szemben a cikkben 400.000,-Ft készpénz és több mint 5.000.000,-Ft értékű takaréklevél eltulajdonítását említi a szerző. Az újságcikk teljes címe „(...)” alatta nagybetűkkel „(...)”. Ez a cím megtévesztő és eltér a sértett nyomozó hatóság előtt tett vallomásában foglaltaktól, illetve ellentétes a Bács-Kiskun Megyei Bíróság 1.Bnyf.272/2007/2. sorszám alatt hozott határozatával, amely szerint a lopás tárgya 310.000,-Ft. Álláspontjuk szerint a sértett esetleges immunitása nem terjedhet ki az I. rendű alperesre, hiszen a sajtónak törvényben meghatározott kötelessége, hogy ne sértse mások személyhez fűződő jogait. Az elsőfokú ítélet nem tartalmazza, melyik rendőrségi tájékoztatón elhangzottakra utal a szerző. Hivatkoztak arra, hogy a Bács-Kiskun Megyei Bíróság előtt 2.P.20.252/2011. szám alatt a felperesek és a Bács-Kiskun Megyei Rendőr-főkapitányság és társa alperes ellen személyhez fűződő jog megsértésének megállapítása iránt per van folyamatban és a 10. sorszámú jegyzőkönyvből kitűnik, a rendőr-főkapitányságnak nem volt tudomása, hogy bármelyik beosztott rendőr a sajtónak tájékoztatást adott. A rendőr-főkapitányság képviselője előadta azt is, hogy csupán a hivatalos szóvivő jogosult tájékoztatást adni. A képmás felhasználására büntető eljárás alá vont személy esetében van lehetőség, de csak akkor, ha az eljárás súlyos bűncselekmény miatt folyik. A jelen ügyben a cikk megjelenésekor 310.000,-Ft készpénzre elkövetett lopás gyanúja merült fel, amely nem minősülhet ilyen bűncselekménynek. Az I. rendű alperes jogsértő magatartása megalapozza a nem vagyoni kárigényüket, ugyanis testi és lelki életminőségük hátrányosan változott meg, amelyek tényét az eljárás során több alkalommal hangoztatták, illetve olyan körülményekre hivatkoztak, amelyek köztudomásúak. Álláspontjuk szerint nem kíván külön bizonyítást, hogy a megjelentetett újságcikk tartalmának hatására a lakókörnyezetük elfordult tőlük és társadalmi megbecsülésüket elveszítették.

Az alperes ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult.

A felperesek fellebbezése **nagyobb részben megalapozatlan.**

-5-

### **Pf.III.20.294/2011/3. szám**

A Ptk. 75. § (1) bekezdése értelmében a személyhez fűződő jogokat mindenki köteles tiszteletben tartani. E jogok a törvény védelme alatt állnak. A Ptk. 78. § (1) bekezdése szerint a személyhez fűződő jogok védelme kiterjed a jó hírnév védelmére is. A (2) bekezdés alapján a jó hírnév sérelmét jelenti különösen, ha valaki más személyre vonatkozó, azt sértő, valótlan tényt állít, híresztel vagy való tényt hamis színben tüntet fel. A törvényszövegben használt „különösen” szó arra utal, hogy a jogalkotó által nevesítve is megjelölt sértő tartalmú valótlan tény nyílt vagy burkolt közlése a hírnévrontás jellemző, de nem egyedül lehetséges megvalósulási formája. Bizonyos esetben a valóságnak

megfelelő tényközlés is alkalmas lehet a jó hírnév csorbítására és jogellenességet kizáró körülmény hiányában a személyiségi jogsértés megvalósítására.

Az I. rendű alperes kiadásában megjelenő hetilap 2007. július 18. napi lapszámában két cikket tett közzé. A címlapon is feltüntetett cikk a sértett, a nyomozásban résztvevő ügyészség és rendőrkapitányság képviselőinek nyilatkozatát tartalmazta, amelyek szerint lopás büntette és más bűncselekmény miatt a felperesekkel szemben büntető eljárás indult. A közlemény az I. rendű felperes nevét nem tüntette fel, míg a II. rendű felperes nevét pontatlanul tartalmazta. A sértett a nyomozati szakban tett vallomásával egyező tartamú nyilatkozatot tett, egyebekben az ügyészség és a rendőrség képviselőjében eljáró személyek a valóságnak megfelelően számoltak be a büntető eljárás megindításának tényéről, amin nem változtat az a körülmény, hogy utóbb a felpereseket az ellenük emelt vád alól a büntető ügyben eljáró bíróság bizonyítottság hiányában felmentette. A közleményből kitűnik, hogy az eljárás még folyamatban van. Az ilyen jellegű tényközlés személyiségi jogsértésnek csupán abban az esetben minősül, ha a közlemény tartalma a büntető eljárás megindításáról, illetve a gyanúsítottak személyére vonatkozóan jogellenes.

A kereset tárgyát képező újságcikkek megjelenésének időpontjában hatályos és irányadó 1986. évi II. törvény (sajtótörvény) 2. § (2) bekezdése alapján a sajtószervek kötelezettsége a hiteles, pontos és gyors tájékoztatásról való gondoskodás. Ezzel összhangban áll az Alkotmány 61. § (1) bekezdése, amelynek értelmében a polgároknak joguk van a közérdekű adatok megismeréséhez. Ebbe a körbe tartozik, hogy információkat szerezzenek a már megindult, a folyamatban lévő és a befejezett büntető eljárásokról, tájékoztatást kapjanak a szűkebb környezetüket közvetlenül érintő, közérdeklődésre számot tartó eseményekről, mindezek tekintetében a sajtó közvetítő funkciót tölt be. Az érintett időszakban hatályban volt a bűnügyi és igazságügyi tájékoztatásról szóló 10/1986. (IX. 1.) IM-BM együttes rendelet biztosítja az állampolgárok tájékoztatásának jogosultságát és kötelezettségét, vagyis a sajtószerv köteles a rendőrségi felhívások közzétételére a hivatkozott rendelet 3. §-ában rögzített korlátok között. Ilyen korlátozást jelent, hogy a tájékoztatás nem sértheti az ártatlanság vélelmét és a személyhez fűződő jogokat. A perbeli esetben az I. rendű alperes e követelménynek megfelelően tette közzé a

-6-

(...) című cikket. Felhívást jelentetett meg, amelyet nyomós közérdek tett szükségessé, nevezetesen az esetleges további bűncselekmények felderítése, illetve újabb, hasonló bűncselekmények elkövetésének megelőzése. Valótlannal állította azonban a cikk szerzője, hogy „egyértelműen sorozatos bűncselekményről van szó”. Erről **(személy 5)** újságíró tanúkénti meghallgatása során előadta, hogy elírás történhetett, ugyanis az egyértelmű szó helyett a feltehetően szónak kellett volna a cikkben megjelennie. A valótlannal tény közlésével a felperesek jogsérelme megvalósult.

A Ptk. 80. § (1) bekezdése értelmében a személyhez fűződő jogok megsértését jelenti más képmásával vagy hangfelvételével kapcsolatos bármiféle visszaélés. A visszaélés megvalósulhat - többek között - a kép- és hangfelvétel hozzájárulás nélküli rögzítésével. Nem minősül visszaélésnek a képmás vagy hangfelvétel készítése vagy felhasználása, amennyiben arra közvetlenül fenyegető vagy már bekövetkezett jogsértés bizonyítása érdekében közérdekből vagy jogos magánérdekből kerül sor, feltéve, hogy a képmás vagy

hangfelvétel készítése vagy felhasználása a bizonyítani kívánt jogsértéshez képest nem okoz aránytalan sérelmet (Ptk. 80. § (3) bekezdés). Ezzel összhangban a már hivatkozott 10/1986. (IX. 1.) IM-BM együttes rendelet 3. § (4) bekezdése csupán a kiskorú terheltek esetében tiltja meg - súlyos bűncselekményt kivéve - a teljes név megjelenítését és beazonosításra alkalmas képmásának közzétételét, amiből az következik, hogy nagykorú személy esetében ilyen korlátozás nem érvényesül, a sajtó jogosult a nagykorú személy teljes nevét és képmását közzétenni. A hivatkozott cikk rendőrségi felhívást is tartalmaz, amelynek közzététele során az I. rendű alperes az irányadó jogszabályi előírások betartásával járt el, jogsértést nem követett el. A II. rendű felperes képmását és nevét - az előírás ellenére - az I. rendű alperes a bekövetkezett jogsértés bizonyítása és további bűncselekmény elkövetésének megelőzése érdekében közérdekből felhasználhatta.

Az ítélet tábla egyetért az elsőfokú bíróság azon okfejtésével, hogy a hetilap 3. oldalán megjelentetett (...) című glossza a felperesek személyéhez fűződő jogát nem sértette, mert az általánosságban foglalkozik egy társadalmi jelenséggel és ironikus hangvétele ellenére nem vonatkoztatható konkrét személyekre. Egyetért azzal is, hogy a szövegkörnyezetet figyelembe véve az egyéb pontatlanságok közömbösek az ügy elbírálása szempontjából. Az elsőfokú ítélet indokolásából azonban mellőzi a sértetti immunitás kiterjesztő értelmezésére vonatkozó megállapításokat.

A fentiekre tekintettel tehát a személyhez fűződő jogsértés az „egyértelmű, hogy sorozatos bűncselekményről van szó” közzétételével megvalósult. A Ptk. 84. § (1) bekezdés e) pontja alapján, akit személyhez fűződő jogában megsértenek, a polgári jogi felelősség szabályai szerint követelhet kártérítést (Ptk. 339. § (1) bekezdés, 355. § (1) és (4) bekezdés). A károsult nem vagyoni kárpótlásra akkor tarthat igényt, ha bizonyítja, hogy a jogellenes magatartással okozati összefüggésben olyan hátrány érte, amelynek csökkentéséhez vagy kiküszöböléséhez indokolt és szükséges a nem vagyoni kárpótlás megítélése (EBH 2000/302., BH 2002/24., BH 2001/110. számú

-7-

### **Pf.III.20.294/2011/3.szám**

jogesetek). Az I. és II. rendű felperes az elsőfokú bíróság tájékoztatása ellenére e körben bizonyítást nem ajánlottak fel, köztapasztalati tényre hivatkoztak. Nem minősül azonban köztudomású ténynek az a felperesi állítás, amely szerint vállalkozásaik, anyagi helyzetük megromlása, negatív társadalmi megítélésük az újságcikk és a képmás megjelenése folytán következett be. Ennek kiváltó oka lehetett önmagában a nyomozati eljárás, azonban az I. rendű alperes kártérítési felelőssége szempontjából ez közömbös. A felperesek által a hátrány bekövetkeztére vonatkozóan állított körülmények valóságuk esetén bizonyíthatók lettek volna, azonban a felperesek erre nézve tájékoztatást követően sem ajánlottak fel bizonyítást, és a bizonyítottság hiányában az I. rendű alperes nem vagyoni kártérítés megfizetésére nem kötelezhető.

A kifejtettekre figyelemmel az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján, az indokolás módosítása és kiegészítése mellett helybenhagyta.

Az eredménytelenül fellebbező felperesek a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelesek az alperes jogi képviselőjével felmerült - a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2), (5) és (6) bekezdésében megállapított másodfokú perköltségnek a megfizetésére. A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket a felperesek viselik az Itv. 74. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése és 15. §-a alapján.

S z e g e d, 2011. október hó 10. napján

Dr. Kissné dr. Koch Ágnes sk.  
a tanács elnöke

Dr. Rakita Zsuzsanna sk.  
előadó bíró

Dr. Kasza Ferenc sk.  
táblabíró

